

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Veritas Thomistica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

2. Notandum secundò. Duplex decretum in DEO distingui positivum, & permisivum; cuius distinctionis mentionem facit D. Aug. enchir. c. 59. *Non fit aliquid, inquit, nisi omnipotens fieri velit, vel sinendo, ut fiat, vel ipsa faciendo.* Et S. D. hic q. 14. a. 9. ad 3. *illa solum sunt futura, quæ DEVS permittit esse, vel vult esse.* Itaque positivum decretum est, quo DEUS ab æterno positivè decrevit, ut aliquid fiat, & in virtute illius decreti in tempore positivè concurrat & influat in effectum prædefinitum. Permissivum est, quo statuit denegando auxilium efficax nulli debitum (quo iræpeccata fuisset malitia peccati, quæ ex vi arbitrii defectuosè operantis in defectu talis auxilii infallibiliter sequeretur) eandem malitiam permittere.
2. Notandum tertio. Duplici modo unum ex altero infallibiliter sequi & inferri posse. Primò consecutione physica seu causalitatis, qualiter effectus sequitur ex sua causa, secundò consecutione logica, seu logica illationis & consequentiæ, quæ unum inferitur ex positione alterius, quamvis non sit effectus ipsius. Ita ex ambulatione claudi certò inferitur claudicatio ipsius, quamvis claudicatio, hoc est irreductio ambulationis non ex vi ambulationis & virtutis motricis, sed ex tibiæ defectu & pedis tortuositate per se sequatur: ideòque est infallibilitas logicæ illationis, non physicæ causalitatis.

§. II.

Veritas Thomistica.

4. Certum sit primò. Formalem malitiam peccati in aliquo decreto positivo aut præfinitivo nullà ratione videri posse. Cujus ratio est manifesta: quia quod DEUS videt in decreto positivo, illius est causa; sed non est causa formalis malitiæ peccati; ergo non videt illud in decreto positivo.
5. Certum sit secundò. Actum ipsam substantem malitiæ, qui etiam est materiale peccati, in positivo suo decreto à DEO cognosci; in hoc quippe cognoscit DEUS omnem effectum, quicumque subest primæ causalitati ipsius; sed actus peccati materialiter spectatus, cum habeat rationem entis & boni, subest divinæ causalitati: ergo ipsum DEUS in suo decreto cognoscit, quibus ita suppositis sit.
6. CONCLUSIO: *DEVS certò cognoscit futura peccata: in quantum videndo actum & materiale peccati in suo decreto positivo, simul videt in decreto permissoivo formalem malitiam ipsius, ita ut certitudo prævisionis malitiæ causaliter refundatur non in positivum decretum, sed permissoivum.* Ita Thomistæ.
- Probatur. Ratione illius decreti DEUS potest certò futura peccata cognoscere, quod habet in-

fallibilem, quamvis logicam tantum connexionem cum illo: sed solum decretum permisivum habet infallibilem connexionem cum futuro peccato; non causalitatis, sed logicæ illationis, quia malitia peccati non sequitur ex vi denegationis divinorum auxiliorum (ut dicitur ulterius in tract. de grat.) sed ex vi liberi arbitrii defectuosè operantis: decretum verò prædefinitivum ad materiale peccati non habet ejusmodi connexionem, siquidem ipsius causalitas præcisè attingit lineam entis: formale autem peccati pertinet ad lineam moris, & habet sui causam non efficientem, sed deficientem. ergo ratione decreti permissoivi DEUS certò videt formale peccati. Minor, quòd decretum permisivum habeat infallibilem connexionem logicæ consequentiæ & illationis cum formali peccati probatur: quia illud decretum includit denegationem auxilii efficacis ad evitandum peccatum, sub qua infallibiliter voluntas creata desinit, ut constabit ex eod. tract. ergo.

§. III.

Solvuntur objectiones.

Obijciunt primò. Qui est causa antecedentis, est etiam causa consequentis habentis infallibilem connexionem cum illo; sed si DEUS prædeterminat ad materiale peccati, tunc saltem in actibus intrinsicè malis est causa actus liberè positi, quem necessariò consequitur malitia peccati; ergo etiam erit causa hujus malitiæ.

Resp. distinguendo maj. Qui est causa antecedentis, est etiam causa consequentis, si hoc sequatur ex vi illius, conc. si ex vi alterius causæ, nego. Atqui in proposito defectus & malitia moralis etiam in actibus intrinsicè malis non sequitur ex entitate actus ut ens, & actus est à DEO præfinitus & prædestinatus, sed ut est defectuosus à voluntate deviante positus, sicut patet ex priori exemplo claudicationis in tibia.

Obijciunt secundò. Si affirmatio est causa affirmacionis, tunc negatio est causa negacionis, ut aiunt Philosophi cum Aristotele 1. post c. 3. ergo si decretum positivum gratiæ efficacis est causa bonitatis in actu: etiam decretum denegativum hujus gratiæ erit causa defectus & malitiæ moralis in actu: adeòque ista habebit connexionem cum decreto permissoivo non tantum logicæ illationis, sed etiam causalitatis.

Resp. Tunc negatio est causa negacionis, ut est pura negatio & simplex absentia, transeat, ut est privatio, seu absentia privativa & defectuosa, sic nego. ut sic enim essentialiter respiciat voluntatem deficientem. Sed de hoc plura ex instituto in Tractatu de peccatis.

DISPUTATIO XIV.

DE

Scientia futurorum contingentium conditionatorum.

Agimus modò de illis futuris conditionatis, quæ dependent ab aliqua conditione nunquam implenda, v. g. si David maneret apud viros Ceilan, essent ipsum hostibus tradituri: qui tamen ibidem non remansit; quæ quidem quæstio una est ex celeberrimis